

UNIONENS HØJTSTÅENDE
REPRÆSENTANT FOR
UDENRIGSANLIGGENDER
OG SIKKERHEDSPOLITIK

Bruxelles, den 23.11.2016
JOIN(2016) 56 final

2016/0373 (NLE)

Fælles forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af den strategiske partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Canada på den anden side

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Dette forslag vedrører indgåelse af den strategiske partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Canada på den anden side (i det følgende benævnt "aftalen").

Den 8. december 2010 vedtog Rådet en afgørelse om bemyndigelse af Europa-Kommissionen og den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til at føre forhandlinger om en rammeaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Canada på den anden side. Forhandlingerne om aftalen blev indledt i september 2011 og blev afsluttet i september 2014 med paraferingen af aftalen. EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen var involveret i forhandlingsforløbet. Under forhandlingsforløbet blev medlemsstaterne hørt på møder i de relevante arbejdsgrupper i Rådet. Europa-Parlamentet blev løbende holdt orienteret under forhandlingerne.

Efter vedtagelsen af Rådets afgørelse om undertegnelse og midlertidig anvendelse af aftalen den 28. oktober 2016 blev aftalen undertegnet den 30. oktober 2016 på det 16. topmøde mellem EU og Canada.

Den højtstående repræsentant og Kommissionen vurderer, at de mål, Rådet havde fastsat i sine forhandlingsdirektiver, er nået, og at aftalen kan forelægges til indgåelse. Nærværende fælles forslag vedrører det retlige instrument til indgåelse af aftalen.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

• Aftalens formål og indhold

EU og Canadas tradition for omfattende samarbejde går tilbage til rammeaftalen af 1976 om handelsmæssigt og økonomisk samarbejde mellem De Europæiske Fællesskaber og Canada.

I tidens løb har samarbejdet mellem EU og Canada udviklet sig til nu at dække spørgsmål om politisk dialog og den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik samt en bred vifte af sektorer, herunder miljø, retlige anliggender og sikkerhed, migration og integration, fiskeri, uddannelse, kultur, menneskerettigheder, udviklingsspørgsmål og spørgsmål vedrørende oprindelige folk på den nordlige halvkugle, udveksling af unge og transportsikkerhed.

Aftalens formål er at styrke de politiske forbindelser og samarbejdet om udenrigs- og sikkerhedsanliggender mellem EU og Canada samt at højne samarbejdet på en lang række politiske områder, så det rækker videre end til handel og økonomi..

Aftalen fastlægger de fælles demokratiske værdier mellem EU og Canada og vil fremme samarbejdet på bilateralt og multilateralt plan. Aftalen vil styrke den politiske dialog på områder såsom klimaforandringer, energi, miljø, udvikling, forskning og innovation, uddannelse og kultur, migration, terrorbekæmpelse samt bekæmpelse af organiseret kriminalitet og IT-kriminalitet. I aftalen bekræftes på ny parternes tilsagn om at sikre international fred og sikkerhed ved at hindre spredning af masseødelæggelsesvåben og om at træffe foranstaltninger til bekæmpelse af handel med håndskydevåben og lette våben.

Ved aftalen fastlægges en mekanisme til at føre politisk dialog gennem årlige topmøder på stats- og regeringschefniveau og konsultationer på ministerniveau. Ved aftalen oprettes også et blandet ministerudvalg, som erstatter den hidtidige transatlantiske dialog, og et blandet samarbejdsudvalg, der får til formål at overvåge, hvordan det strategiske forhold mellem parterne udvikler sig.

Aftalen rummer mulighed for, at anvendelsen af aftalen kan suspenderes i tilfælde af, at væsentlige elementer i aftalen såsom menneskerettigheder og ikkespredning tilsidesættes. Desuden anerkender parterne, at et særligt alvorligt og væsentligt brud på menneskerettigheder eller ikkespredning kan udgøre grundlaget for opsigelse af den omfattende økonomi- og handelsaftale i overensstemmelse med artikel 30, stk. 9, i sidstnævnte aftale.

Det forventes, at aftalen i kombination med den omfattende økonomi- og handelsaftale vil indebære konkrete fordele og muligheder for borgerne i EU og Canada.

- **Retsgrundlag**

Af artikel 218, stk. 6, litra a), nr. iii), i TEUF fremgår det, at Rådet vedtager afgørelsen om indgåelse af aftalen efter godkendelse fra Europa-Parlamentet i tilfælde af aftaler, hvorved der etableres en specifik institutionel ramme med samarbejdsprocedurer. Af artikel 218, stk. 8, andet afsnit, i TEUF fremgår det desuden, at Rådet træffer afgørelse med enstemmighed, når aftalen vedrører et område, hvor der kræves enstemmighed ved vedtagelse af en EU-retsakt.

Hvad angår en foranstaltning, der samtidig forfølger flere formål, eller som har flere led, der er uadskilleligt forbundne, uden at det ene er sekundært i forhold til det andet, har Domstolen fastslået, at når forskellige bestemmelser i traktaten således finder anvendelse, skal en sådan foranstaltning undtagelsesvist vedtages med de dertil svarende forskellige retsgrundlag, medmindre de for hver enkelt retsgrundlag fastlagte procedurer er uforenelige med hinanden (sag C-490/10, Europa-Parlamentet mod Rådet, ECLI: EU:C:2012:525, præmis 46).

Aftalen forfølger mål og indeholder komponenter inden for områderne fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og fagligt samarbejde med udviklede lande. Disse aspekter af aftalen er uadskilleligt forbundne, uden at det ene er sekundært i forhold til det andet.

Den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik er et område, hvor der kræves enstemmighed ved vedtagelse af en EU-retsakt. I medfør af aftalen etableres der en institutionel ramme for samarbejdet mellem EU og Canada.

Retsgrundlaget for den foreslåede afgørelse bør derfor være artikel 37 i TEU og artikel 212, stk. 1, i TEUF sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a), i TEUF og artikel 218, stk. 8, andet afsnit, i TEUF. Der kræves ingen yderligere bestemmelser som hjemmel (jf. sag C-377/12, Kommissionen mod Rådet, ECLI: EU: C: 2014:1903).

- **Nødvendigheden af den foreslåede afgørelse**

I henhold til artikel 216 i TEUF kan Unionen indgå en aftale med et eller flere tredjelande, når der i traktaterne er fastsat bestemmelser herom, eller når indgåelsen af en aftale enten er nødvendig for i forbindelse med Unionens politikker at nå et af de mål, der er fastlagt i traktaterne, eller er foreskrevet i en juridisk bindende EU-retsakt eller kan berøre fælles regler eller ændre deres rækkevidde.

Traktaterne indeholder bestemmelser om indgåelse af aftaler såsom den strategiske partnerskabsaftale, nemlig i artikel 37 i TEU og artikel 212, stk. 1, i TEUF. Desuden er indgåelsen af den strategiske partnerskabsaftale nødvendig for inden for rammerne af Unionens politikker at nå de mål, der nævnes i traktaterne. Disse mål omfatter styrkelse af menneskerettighederne, ikkespredning af masseødelæggelsesvåben, bekæmpelse af terrorisme, bekæmpelse af korruption og organiseret kriminalitet, migration, miljø, energi, klimaforandringer, transport, videnskab og teknologi, beskæftigelse og sociale anliggender, uddannelse og landbrug.

Fælles forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af den strategiske partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Canada på den anden side

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 37,

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 212, stk. 1, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a), og artikel 218, stk. 8, andet afsnit,

under henvisning til fælles forslag fra Europa-Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med Rådets afgørelse [XXX] af [...] ¹ blev den strategiske partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Canada på den anden side ("aftalen") undertegnet den 30. oktober 2016 med forbehold af senere indgåelse.
- (2) Aftalen har til formål at styrke samarbejdet på en lang række politikområder, herunder menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, demokrati og retsstatsprincippet, international fred og sikkerhed og effektiv multilateralisme, økonomisk udvikling og bæredygtig udvikling, retfærdighed, frihed og sikkerhed. Med aftalen styrkes den politiske dialog og de politiske konsultationer, og der oprettes et blandet ministerudvalg og et blandet samarbejdsudvalg, der får til formål at overvåge, hvordan det strategiske forhold mellem parterne udvikler sig.
- (3) Aftalen bør godkendes på Unionens vegne —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den strategiske partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Canada på den anden side godkendes hermed på Unionens vegne.

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

---

¹ Rådets afgørelse (EU) 2016/... af ... om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne og midlertidig anvendelse af den strategiske partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Canada på den anden side, EUT L [...] af [...], s. [...].

Artikel 2

Formanden for Rådet udpeger den eller de personer, som på Unionens vegne er beføjet til at afgive notifikationen i henhold til aftalens artikel 30 med henblik på at udtrykke Unionens samtykke i at blive bundet af aftalen.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen².

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne
Formand

---

² Aftalens ikrafttrædelsesdato offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* på foranledning af Generalsekretariatet for Rådet.